

Sygn. akt **XXVII Ca 817/19**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 stycznia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVII Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia del. Katarzyna Małysa
Protokolant:	st. sekr. sąd. Agnieszka Gromek

po rozpoznaniu w dniu 8 stycznia 2020r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. (poprzednio (...) S.A. z siedzibą w W.)**

przeciwko (...) **S.A. z siedzibą w W.**

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 27 października 2018 r., sygn. Akt I C 2135/18

1. oddała apelację;
2. zasądza od (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 135 zł (sto trzydzieści pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej.

Sygn. akt XXVII Ca 817/19

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 4 czerwca 2018 r. (...) S.A. (uprzednio (...) sp. z o.o.) z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od (...) S.A. w W. kwoty 250,00 euro wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 kwietnia 2018 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, w związku z zawartą umową cesji wierzytelności na mocy której nabyła w/w wierzytelność od M. K. - pasażera opóźnionego lotu.

W odpowiedzi pozwana domagała się oddalenia powództwa w całości i zasądzenia od powódki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Wyrokiem z dnia 27 października 2018 r. Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie w sprawie I C 2135/18 zasądził od (...) S.A. na rzecz powoda kwotę 250,00 Euro wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 10 kwietnia 2018 r. do dnia zapłaty oraz kwotę w wysokości 317,00 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Od powyższego orzeczenia apelację złożyła strona pozwana, zaskarżając je w całości i zarzucając naruszenie:

1. Prawa materialnego, tj. art. 2 lit. I) rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 poprzez błędną interpretację i uznanie, że jeżeli pasażerka nie odbyła podróży konkretnym rejssem, to oznacza to, iż dla pasażerki rejs ten był rejssem odwołanym, pomimo że w rzeczywistości rejs ten był rejssem opóźnionym i odbył się, co w konsekwencji doprowadziło do uznania, że pasażerka dotarła do miejsca docelowego z opóźnieniem powyżej 2 godzin, a zatem zastosowanie znajdzie art. 5 ust. 1 lit. c) ppkt III) i w zw. z powyższym odszkodowanie jest zasadne, podczas gdy prawidłowa interpretacja przepisów oraz orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej prowadzi do wniosków przeciwnych, tj. rejs pasażerki był rejssem opóźnionym, a do miejsca docelowego dotarła z opóźnieniem poniżej 3 godzin, odszkodowanie zatem nie jest zasadne;

2. Naruszenie prawa materialnego, tj. art. 5 ust. 1 lit. c) ppkt III w/w rozporządzenia poprzez jego zastosowanie, co w konsekwencji doprowadziło do uznania powództwa i obowiązku wpłaty odszkodowania na rzecz powódki, pomimo faktu, iż w przedmiotowym stanie faktycznym opóźnienie nie wyniosło powyżej 3 godzin.

Wobec powyższego skarżąca wniosła o:

1. Zmianę zaskarżonego wyroku w całości i oddalenie powództwa;
2. Zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego od powódki na rzecz pozwanej wg norm przepisanych;
3. Ewentualnie na wypadek stwierdzenia, że Sąd I instancji nie rozpoznał istoty sprawy lub gdy wydanie wyroku wymagałoby przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości, na podstawie art. 386 par. 4 kpc o uchylenie w całości zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu przy uwzględnieniu kosztów dotychczasowego postępowania.

Powódka wniosła o oddalenie apelacji i orzeczenie o kosztach.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanej jako całkowicie niezasadna nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy wskazać, że niniejsza sprawa toczyła się w postępowaniu uproszczonym, dlatego uzasadnienie Sądu Okręgowego ma formę uproszczoną, co wynika z treści art. 505¹³ § 2 kpc, stosownie do którego, jeżeli sąd drugiej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego uzasadnienie wyroku powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

Sąd Odwoławczy w całości podziela ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji, przyjmując je za własne i czyniąc je integralną częścią poniższych rozważań. Ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy mają oparcie w należycie zebranych w sprawie i właściwie ocenionym materiale dowodowym.

Sąd II instancji podziela także dokonaną przez Sąd I instancji ocenę prawną stanu faktycznego sprawy. Przedstawionym przez Sąd Rejonowy rozważaniom prawnym nie można postawić zarzutu naruszenia obowiązujących przepisów prawa materialnego w zakresie, w jakim zostało to sformułowane w apelacji pozwanej. Tym samym w przedmiotowej sprawie w sposób prawidłowy zostały zastosowane przywołane w apelacji pozwanej przepisy prawa materialnego tj.: art. 2 lit. I) oraz art. 5 ust. 1 lit. C) ppkt III Rozporządzenia (WE) nr 261/2004.

Wykładania tych przepisów została w sposób bardzo wnikliwy i obszerny przeprowadzona przez Sąd Rejonowy. Sąd Odwoławczy w pełni aprobuje wykładnię Sądu pierwszej instancji, nie widząc potrzeby jej ponawiania. W ocenie

Sądu Okręgowego zarzuty sformułowane w apelacji stanowią jedynie bezzasadną polemikę z w pełni prawidłową interpretacją i oceną prawną dokonaną przez Sąd meriti, który uznał zasadność roszczenia powódki (...) S.A.

Pasażerka M. K. posiadała zaplanowany na dzień 14 marca 2018 r. lot z lotniska w G. o godz. 12.10 UTC do portu lotniczego w K. z przesiadką na lotnisku w W. realizowany przez (...) S.A. Przylot samolotu z G. do W. miał nastąpić o godz. 13.05 UTC, zaś wylot z W. do K. o godz. 13.45 UTC. Lot z G. do W. został opóźniony, co spowodowało, że M. K. utraciła zaplanowany lot z W. do K. z planowanym przylotem na godzinę 14.35 UTC. Wobec opóźnienia wyżej wskazanego lotu z G., pozwana zaoferowała pasażerce bezpłatną zmianę rezerwacji na pierwszy dostępny lot z W. do K. o godz. 16.35 UTC z planowanym przylotem do K. na godz. 17.25 UTC, który ostatecznie przyleciał o godzinie 17.30 UTC. M. K. nie skorzystała z oferty z uwagi na utracenie celu podróży w zmienionych godzinach lotu.

Powyższe okoliczności nie były sporne pomiędzy stronami postępowania.

Kwestią sporną w niniejszej sprawie była interpretacja, czy powyższa sytuacja stanowiła opóźnienie czy odwołanie lotu w rozumieniu w/w rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady. Sąd Okręgowy przychylił się do zdania Sądu Rejonowego, uznając powyższy stan faktyczny za odwołanie w rozumieniu art. 2 lit. I w/w rozporządzenia.

Podkreślenia przy tym wymaga, iż lot nie może być uznany za odwołany jeśli miejsce startu i lądowania są zgodne z pierwotnie planowanym, a pasażer, tak jak to miało miejsce w niniejszej sprawie, nie został przeniesiony na inny lot. (postanowienie TSUE z 5.1.2016 r., W. C. – 32/16) Przy czym lot należy uznać za odwołany jeśli przewoźnik lotniczy przewozi pasażerów w ramach alternatywnego lotu, którego rozkład różni się od rozkładu lotu planowanego pierwotnie. (wyrok S. i in. Z 19. (...) – 402/07) Powyższe orzeczenia wprost wskazują, iż w przypadku M. K. zasadne było twierdzenie o odwołaniu lotu, skoro został jej zaproponowany alternatywny lot, wobec niemożności skorzystania z lotu pierwotnego.

Przy rozpatrywaniu wyżej zaprezentowanego stanu faktycznego należy zwrócić uwagę, że spór dotyczy lotu z W. do K., który odbył się planowo (o ewentualnym opóźnieniu możemy mówić jedynie odnośnie lotu z G. do W.). Jednakże w ślad za Trybunałem Sprawiedliwości należy spojrzeć na tę sytuację w sposób subiektywny – od strony pasażera. Dla podróźnej M. K. lot z W. do K. nie odbył się, gdyż wobec opóźnienia pierwszego lotu, nie miała ona możliwości odbycia drugiej części zaplanowanej podróży. Bez znaczenia w tej sytuacji pozostaje fakt, czy pasażerka poleciała zaproponowanym przez pozwaną późniejszym lotem, czy też odstąpiła od dalszej części podróży.

Pozwana w swej apelacji czyni zarzut, iż od planowanej godziny przylotu do K., a faktycznej godziny przylotu nie upłynęły 3 godziny, dlatego też powódce nie należy się odszkodowanie. Sąd Okręgowy nie zgodził się z tym poglądem. Przy przyjęciu stanowiska, iż przedmiotowy lot był lotem odwołanym wobec M. K. , na podstawie art. 5 ust. 1 pkt c w zw. z art. 7 ust. 2 pkt a) rozporządzenia pasażerce pokonującej dystans do 1500 km przysługuje odszkodowanie jeżeli pasażerom zaoferowano, zgodnie z art. 8 w/w rozporządzenie, zmianę planu podróży do miejsca docelowego na alternatywny lot, którego czas przylotu nie przekracza planowego czasu przylotu pierwotnie zarezerwowanego lotu o dwie godziny. M. K. miała do pokonania dystans krótszy niż 1 500 km, zaś lot alternatywny przybył do miejsca przeznaczenia (K.) o 2 godziny 55 minut później niż lot planowany.

Wobec powyższego nie sposób zgodzić się z zarzutami pozwanej. W ocenie Sądu Odwoławczego podkreślenia wymaga również fakt istnienia pomiędzy stronami szczególnego stosunku prawnego konsument – przedsiębiorca, toteż należało objąć szerszą ochroną prawną pasażerkę M. K., czego konsekwencją jest konieczność dokonania analizy spornego lotu z jej punktu widzenia i potraktowania go jako lot odwołany, skoro nie miała ona faktycznej możliwości aby z niego skorzystać, a przewoźnik zaproponował jej alternatywne, późniejsze połączenie .

Biorąc powyższe pod uwagę na podstawie art. 385 k.p.c. apelację oddalono, jako całkowicie bezzasadną.

Orzekając o kosztach na podstawie art. 98 § 1 i 3 i art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy obciążył pozwaną, jako stronę przegrywającą w instancji odwoławczej, obowiązkiem zwrotu przeciwnikowi kosztów postępowania

apelacyjnego w postaci wynagrodzenia pełnomocnika powódki w wysokości ustalonej zgodnie z § 2 pkt 2 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.